Pregaria.cat

Entrada

Aplaneu els camins al Senyor

Les llums de la capella s'han anat apagant i les germanes han anat sortint cap a les seves cel·les. Ella, però, resta asseguda en el seu seient amb la Bíblia oberta entre les mans. No llegeix. Està concentrada en una de les frases del darrer salm que han cantat. Quieta, en harmonia, sense cap remor interior.

"Aplaneu els camins del Senyor".

Aquests mots amaguen un cert misteri. A nosaltres ens toca aplanar els camins; però el Senyor és el Camí. Seus són els camins, que ens toca aplanar .

Camins interiors. És clar, la mirada interior mostra que cal anar aplanant aquesta manca d'humilitat, el voler ser ben considerada, el que es parli bé de mi, el que a cops senti enveja i fins no vulgui posar-me en el lloc dels altres. Aquesta és feina meva, amb l'ajuda seva. El camí interior és molt dur d'aplanar perquè porta les ferides d'una vida deficient i molt limitada, quan no maltractada.

Camins interiors. Ell hi camina. Ell passa pels camins interiors de la meva vida, Ell estima el camí, i vol també aturar-se i estar-hi en contemplació serena del cor de la deixebla. Ell és l'aliat que m'ajuda a anar aplanant el camí interior. Seva és la inspiració, la gràcia, la força i la presència.
(Quin llarg silenci d'acció de gràcies i de comunicació d'amor).

Camins exteriors. Sóc aquí com a servei al nostre món. Ell passa i vol passar discretament, però veritablement pels camins de la justícia, de la pau, de la fraternitat, de la llibertat i d'una humanitat per a tothom. L'importa tant la nostra societat! Hi és present patint amb els que pateixen. Jesús estàs aturat amb els aturats, desnonant amb els desnonats, passes fam, pateixes retallades, llargues esperes....

Camins exteriors. Aplanem els camins del Senyor tan plens de forats, de mort i de misèria, amb el nostre treball, la nostra indignació, el nostre compromís, sense personalismes ni criteris de domini. La compassió d'Ell ha de ser la meva compassió. Anar bastint el Regnat de Déu, el Regnat d'una nova humanitat, la civilització de la justícia i de l'amor.

Sona la darrera campana del monestir. Comença el gran silenci. Ella s'alça. En la capella tan sols brilla la petita llum del tabernacle. Una mirada, un sentir-se mirada i estimada; enviada en missió. Fins demà. Bona nit.

Jesús Renau sj.